

Καρασαχινίδης Παντελής συνέντευξη, 02/02/2006

Η πόλη σαν πόλη, πολύ λίγοι έμεναν, στην γειτονιά πηγαίναμε, αλλά όπως είπα, ο παππούς μου είχε μαγαζί, χρυσοχοείο. Εκεί κάθε βδομάδα γινότανε αγορά, μπαζάρ ελέγανε τότες, τώρα Παρασκευή γινότανε, μου φαίνεται Σάββατο, πότε γινότανε. Ο παππούς μου θυμάμαι, είχε δυο-τρεις φίλους Τούρκους απ' τα χωριά, κατεβαίνανε για να ψωνίσουν και ένα βράδυ στο σπίτι του παππού μου και την άλλη μέρα ψωνίζανε και φεύγανε.

Αλλά θυμάμαι πολύ καλά, ο παππούς μου κάθε χρόνο θα παίρνε μια αγελάδα, θα το σφάζανε, παστουρμα, σουτζούκι, ο,τιδήποτε είναι για όλο το χειμώνα. Και όπως έλεγε μια φορά, ο παππούς μου όσο αγόραζε την αγελάδα, το δέρμα πουλούσε. Πάλι στους τούρκους δηλαδή και την αγελάδα αγόραζε απ' τα χωριά. Αγόραζε μια αγελάδα, όταν έσφαζε και το δέρμα πουλώντας, σχεδόν όσο άξιζε η αγελάδα, το δέρμα πουλούσε τόσο. Περισσότεροι στο εμπόριο ήταν οι Έλληνες. Εργατιά δεν είχε, είχανε μαγαζιά.

Και όταν ήρθε ο Ελληνικός Στρατός πάνω στο σπίτι μας καθότανε ένας αξιωματικός. Φεύγοντας ο Ελληνικός Στρατός, μια οικογένεια φαίνεται κάτι είχε κάνει στους Τούρκους για να εκδικηθούνε, τον σκότωσαν μπροστά στην πόρτα.

-Ποιον σκότωσαν;

Αυτόνα, τον Έλληνα σκοτώσαν οι Τούρκοι. Όπως μάθαμε αυτός τότε, είχε αναλάβει την φορολογία. Και η φορολογία τότε γινόταν στα χωριά, οι αγρότες ό,τι βγάζανε τα μαζεύανε. Αυτός ο Έλληνας είχε πάρει σαν από δημοπρασία αυτή τη δουλειά, έδινε στο κράτος, στους Τούρκους, δεν ξέρω πόσες λίρες πληρωνόταν στον χρόνο και ότι μαζέψει αυτός ήτανε. Και αυτός μάζευε, και όπως ήθελε αυτός ήταν ο νόμος στο χέρι του πια. Ο αγρότης εκεί πέρα μάζευε, τ' αλώνιζε, δεν είχε δικαίωμα να κουβαλήσει αν δεν βρεθεί αυτός εκεί στο σπίτι του για να πάρει. Έπρεπε αυτός να εκτιμήσει πόσες οκάδες είναι, πόσο επί τοις εκατό να πάρει και το υπόλοιπο να τα πάρει ο ιδιοκτήτης που έπρεπε να το δώσει. Αλλά απόθεματα τότε αυτοί το είχανε κάνει πάρα πολύ όσο το χτυπούσανε.

Για να εκδικηθούν τελευταία φεύγοντας ο Ελληνικός Στρατός τον σκοτώσανε αυτόν.